

จำเลยในฐานะนายกรัฐมนตรีต้องกำกับ ดูแล และควบคุมการบริหารราชการของกระทรวงการคลัง โดยผ่าน ร้อยเอก สุชาติ เขาว์วิศิษฐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (ในขณะนั้น) เพื่อให้การเป็นไปตามกรอบแห่งอำนาจและหน้าที่ของกระทรวงการคลังตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ เมื่อระหว่างวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๖ เวลากลางวันและกลางคืนต่อเนื่องกัน จำเลยขณะดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้ร่วมกับ ร้อยเอก สุชาติ กระทำความผิดต่อกฎหมายอาญา ดังนี้ เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๖ จำเลยได้เชิญตัวแทนธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เจ้าหนี้ และผู้บริหารของบริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) ลูกหนี้ หรือทีพีไอในคดีล้มละลายของศาลล้มละลายกลางเข้าร่วมหารือที่บ้านพิษณุโลกเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของทีพีไอและการตั้งผู้บริหารแผนคนใหม่ของทีพีไอ จำเลยเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งโดยขอให้ฝ่ายเจ้าหนี้และทีพีไอเสนอตัวแทนมาฝ่ายละ ๑๕ คน คัดเลือกให้เหลือฝ่ายละ ๗ คน เสนอต่อรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และจะตั้งตัวแทนของฝ่ายรัฐบาล ๑ คน เป็นผู้บริหารแผนคนใหม่ ต่อมาศาลล้มละลายกลางโดยอธิบดีผู้พิพากษาศาลล้มละลายกลางมีหนังสือถึงจำเลย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ขอให้ส่งตัวแทนเข้าประชุมหารือเกี่ยวกับเรื่องผู้บริหารแผนคนใหม่ เพื่อให้การบริหารแผนฟื้นฟูกิจการของทีพีไอสำเร็จ ต่อมาวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ศาลล้มละลายกลางนัดไกล่เกลี่ยโดยมีตัวแทนคณะกรรมการเจ้าหนี้ ผู้บริหารของทีพีไอ ผู้อำนวยการสำนักฟื้นฟูกิจการ และตัวแทนของกระทรวงการคลังเข้าร่วมไกล่เกลี่ย แต่การหารือไม่สามารถหาข้อยุติได้ ระหว่างวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๖ ถึงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่ง (ตอนที่ ๑๕) ในคดีหมายเลขดำที่ พ. ๒/๒๕๔๓ คดีหมายเลขแดงที่ พ. ๘/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๖ โดยพิเคราะห์แล้วเห็นว่าสมควรที่จะขอให้กระทรวงการคลังเข้ามาเป็นผู้บริหารแผนคนใหม่ตามมติที่ประชุม เจ้าหนี้หากกระทรวงการคลังมีหนังสือยินยอม หลังจากนั้น สำนักฟื้นฟูกิจการของลูกหนี้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๕๒๒/๖๒๔๐ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๖ ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (ร้อยเอก สุชาติ เขาว์วิศิษฐ) ขอหนังสือยินยอมให้กระทรวงการคลังเป็นผู้บริหารแผนคนใหม่ของทีพีไอ ต่อมา ร้อยเอก สุชาติ กับจำเลยได้ตกลงร่วมกันกรณีกระทรวงการคลังจะเข้ามาเป็นผู้บริหารแผนของทีพีไอ โดยจำเลยเห็นชอบและยินยอมให้กระทรวงการคลังเข้ามาเป็นผู้บริหารแผนของทีพีไอ ทั้งที่รู้ว่า กระทรวงการคลังเป็นส่วนราชการ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเงินการคลังแผ่นดิน การประเมินราคาทรัพย์สิน การบริหารพัสดุภาครัฐ กิจการเกี่ยวกับที่ราชพัสดุ ทรัพย์สินของแผ่นดิน ภาษีอากร การรักษาการกิจการหารายได้ที่รัฐมีอำนาจดำเนินการได้แต่ผู้เดียวตามกฎหมาย และไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการอื่น

การบริหารหนี้สาธารณะ การบริหารและการพัฒนารัฐวิสาหกิจและหลักทรัพย์ของรัฐ และมีอำนาจหน้าที่ในราชการอื่นตามที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการคลัง ตามมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งกรอบอำนาจดังกล่าวจำกัดเฉพาะการบริหารทรัพย์สินของรัฐเท่านั้น และไม่ปรากฏว่ามีบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่นใดบัญญัติให้อำนาจและหน้าที่แก่กระทรวงการคลังในการเข้าไปบริหารกิจการหรือจัดการทรัพย์สินของบริษัทเอกชน อีกทั้งจำเลยยังเสนอชื่อ พลเอก มงคล อัมพรพิสิฏฐ์ เป็นประธานคณะผู้บริหารแผน และ นายทอง พิทยะ เป็นหนึ่งในคณะผู้บริหารแผน ต่อมา ร้อยเอก สุชาติ ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ กค ๐๑๐๐/๙๗๕ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๔๖ ยินยอมให้กระทรวงการคลังเข้าเป็นผู้บริหารแผนของทีพีไอ พร้อมเสนอรายชื่อคณะผู้บริหารแผน ได้แก่ นายพละ สุขเวช พลเอก มงคล อัมพรพิสิฏฐ์ และ นายปกรณ์ มาลากุล ณ อยุธยา และมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ กค ๐๑๐๐/๙๙๒ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๔๖ แจ้งรายชื่อเพิ่มเติมผู้บริหารแผน ได้แก่ นายทอง พิทยะ และ นายอารีย์ วงศ์อารยะ โดยรายชื่อดังกล่าวเป็นไปตามที่จำเลยเคยเสนอไว้ การคัดเลือกผู้บริหารแผนของกระทรวงการคลังดังกล่าว ไม่ปรากฏว่ามีกฎหมายหรือระเบียบอื่นใดรองรับในการคัดเลือกแต่อย่างใด การกระทำของจำเลยดังกล่าวเป็นผลให้ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่ง (ตอนที่ ๑๕) ในคดีหมายเลขดำที่ พ. ๒/๒๕๔๓ คดีหมายเลขแดงที่ พ. ๘/๒๕๔๓ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ตั้งกระทรวงการคลังเป็นผู้บริหารแผนคนใหม่ของทีพีไอ ตามมติของที่ประชุมเจ้าหน้าที่ และการกระทำดังกล่าวเป็นผลให้มีการจ่ายค่าตอบแทนแก่คณะผู้บริหารแผน ซึ่งเป็นพรรคพวกของจำเลย รวมเป็นเงินในอัตราเดือนละ ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมา ร้อยเอก สุชาติ มีหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๑๐๐/๑๕๙๔๙ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๖ นำเรื่องที่กระทรวงการคลังยินยอมเข้าเป็นผู้บริหารแผนของทีพีไอเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ และวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๖ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีจึงนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ แต่จำเลย ในฐานะนายกรัฐมนตรีมิได้ทักท้วงกรณีที่กระทรวงการคลังยินยอมเข้าเป็นผู้บริหารแผนของทีพีไอ ทั้งที่จำเลยทราบดีว่ากระทรวงการคลังเป็นส่วนราชการไม่มีอำนาจหน้าที่เข้าไปบริหารกิจการหรือจัดการทรัพย์สินของบริษัทเอกชน โดยจำเลยต้องสั่งการให้กระทรวงการคลังปฏิเสธการทำหน้าที่เป็นผู้บริหารแผนของทีพีไอ แต่จำเลยกลับละเว้นไม่สั่งการให้มีการแก้ไขเกี่ยวกับการยินยอมให้กระทรวงการคลังเป็นผู้บริหารแผนของทีพีไอ ซึ่งเป็นบริษัทเอกชนโดยมิชอบด้วยกฎหมายตามอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ การกระทำของจำเลยดังกล่าวจึงเป็นการแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายให้แก่คณะผู้บริหารแผนซึ่งเป็นพรรคพวกของจำเลย ทั้งยังก่อให้เกิดความเสียหาย

แก่ระบบการบริหารราชการกระทรวงการคลังและกิจการของทีพีโอ อันส่งผลกระทบต่อการบริหารกิจการของรัฐ และบริษัทเอกชนโดยรวม เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง การกระทำของจำเลย จึงเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหาย แก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เหตุเกิดที่กระทรวงการคลัง แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพมหานคร และทำเนียบรัฐบาล แขวงสวนจิตรลดา เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร ต่อเนื่องกัน ก่อนคดีนี้จำเลยเคยต้องคำพิพากษาและเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ ๑ ในคดีหมายเลขดำที่ อม. ๑/๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑/๒๕๕๐ ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง ซึ่งเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๑ ศาลพิพากษาลงโทษตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๐๐ (๑) วรรคสาม และมาตรา ๑๒๒ วรรคหนึ่ง ให้จำคุก ๒ ปี จำเลยเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ ๑ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม. ๑/๒๕๕๑, อม. ๓/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑๐/๒๕๕๒, อม. ๕๕/๒๕๕๘ ตามลำดับ ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จำเลยเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลย ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม. ๓/๒๕๕๑, อม. ๙/๒๕๕๑ คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๔/๒๕๕๑, อม. ๕/๒๕๕๑ ตามลำดับ ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ และขอให้นับโทษของจำเลยต่อจากโทษของจำเลยที่ ๑ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ อม. ๑/๒๕๕๐, อม. ๑/๒๕๕๑, อม. ๓/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๑/๒๕๕๐, อม. ๑๐/๒๕๕๒, อม. ๕๕/๒๕๕๘ ตามลำดับ ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง และนับโทษจำเลย ต่อจากโทษของจำเลยในคดีหมายเลขดำที่ อม. ๓/๒๕๕๑, อม. ๙/๒๕๕๑ คดีหมายเลขแดงที่ อม. ๔/๒๕๕๑, อม. ๕/๒๕๕๑ ของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ศาลส่งหมายเรียกและสำเนาคำฟ้องให้จำเลยทราบโดยชอบแล้ว จำเลยไม่มาศาลได้ออก หมายจับจำเลยแล้วแต่ไม่สามารถจับจำเลยได้ภายในกำหนด จึงพิจารณาคดีโดยไม่ต้องกระทำ ต่อหน้าจำเลยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ จำเลยไม่มาศาลในนัดพิจารณาคดีครั้งแรก ถือว่าจำเลย ให้การปฏิเสธตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๓ วรรคสาม

ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายกฟ้อง

โจทก์อุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ขอให้ลงโทษจำเลยตามฟ้อง

พิเคราะห์อุทธรณ์ของโจทก์ รายงานและสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และพยานหลักฐานที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไต่สวนเพิ่มเติมแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า จำเลยดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีในวาระแรกตั้งแต่วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ และได้รับโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีในวาระที่สองตั้งแต่วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๘ จนถึงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๓ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) กับพวก เจ้าหนี้ ยื่นคำร้อง ต่อศาลล้มละลายกลางขอฟื้นฟูกิจการของบริษัท อุตสาหกรรมปิโตรเคมีกัลไทย จำกัด (มหาชน) หรือทีพีโอ ลูกหนี้ วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๓ ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งให้ฟื้นฟูกิจการของทีพีโอ และมีคำสั่งตั้งบริษัท เอ็ฟพีเคทีพี แพลนเนอร์ส จำกัด เป็นผู้ทำแผนและเป็นผู้บริหารแผน ต่อมาผู้บริหาร ของทีพีโอและเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยื่นคำร้องขอให้บริษัท เอ็ฟพีเคทีพี แพลนเนอร์ส จำกัด พ้นจากการเป็นผู้บริหารแผนเนื่องจากกระทำไม่ชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทีพีโอ วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๖ ศาลล้มละลายกลางไต่สวนแล้วมีคำสั่งให้บริษัท เอ็ฟพีเคทีพี แพลนเนอร์ส จำกัด พ้นจากการเป็นผู้บริหารแผน ให้ตั้งทีพีโอและเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์เป็นผู้บริหารแผนชั่วคราวจนกว่าที่ประชุมเจ้าหนี้ จะมีมติเลือกผู้บริหารแผนคนใหม่ได้ วันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๖ จำเลยเชิญตัวแทนธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เจ้าหนี้ และผู้บริหารของทีพีโอเข้าร่วมหารือที่บ้านพิษณุโลกเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการ ของทีพีโอตามคำสั่งศาลล้มละลายกลางและการตั้งผู้บริหารแผนคนใหม่ จำเลยเสนอแนวทาง ในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งโดยขอให้ฝ่ายเจ้าหนี้และทีพีโอเสนอตัวแทนมาฝ่ายละ ๑๕ คน คัดเลือกให้เหลือฝ่ายละ ๗ คน เสนอต่อรองนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และจะตั้งตัวแทนของฝ่ายรัฐบาล ๑ คน ร่วมกันเป็นผู้บริหารแผนคนใหม่ วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ นายความเจ้าหนี้ที่ ๑๘๗ ที่ ๑๙๐ ที่ ๒๙๒ แกลงต่อศาลล้มละลายกลาง ขอหารือรัฐบาลเกี่ยวกับการ คัดเลือกผู้บริหารแผนคนใหม่และการแก้ไขแผนฟื้นฟูกิจการและขอให้ศาลล้มละลายกลางเชิญ นายกรัฐมนตรีกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมาร่วมหารือ ต่อมาวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖ มีตัวแทนของกระทรวงการคลังประกอบด้วย นายกิตติ ลิมสกุล ผู้ช่วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และ นายนิพัทธ์ พุกกะณะสุต ที่ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกับคณะ เข้าร่วมหารือกับผู้บริหาร ของทีพีโอ ตัวแทนของคณะกรรมการเจ้าหนี้ และเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ที่ศาลล้มละลายกลาง โดยศาลล้มละลายกลางเป็นผู้ดำเนินการไกล่เกลี่ย รัฐบาลเสนอเข้ามามีบทบาทในการเป็นผู้บริหารแผนคนใหม่

และการแก้ไขแผนฟื้นฟูกิจการ แต่การหาหรือไม่สามารถหาข้อยุติให้เป็นที่พอใจของฝ่ายผู้บริหารทีพีไอ และฝ่ายคณะกรรมการเจ้าหนี้ได้ วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๖ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ดำเนินการประชุมเจ้าหนี้เพื่อเลือกผู้บริหารแผนคนใหม่ ที่ประชุมเจ้าหนี้มีมติเลือกบริษัท ผู้บริหารแผนไทย จำกัด เป็นผู้บริหารแผนคนใหม่ โดยทีพีไอและบริษัท ทีพีไอ อินเทอร์เน็ต พอร์ทัล จำกัด เจ้าหนี้รายที่ ๒๐๗ ได้แย้ง วันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๖ ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งไม่เห็นชอบในการตั้งบริษัท ผู้บริหารแผนไทย จำกัด เป็นผู้บริหารแผนคนใหม่ตามมติที่ประชุมเจ้าหนี้ และเห็นสมควรขอให้กระทรวงการคลังเข้ามาเป็น ผู้บริหารแผนคนใหม่ตามมติที่ประชุมเจ้าหนี้ หากกระทรวงการคลังมีหนังสือยินยอม เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ จึงแจ้งแก่กระทรวงการคลังเพื่อขอหนังสือยินยอมในการเป็นผู้บริหารแผนคนใหม่ สำนักฟื้นฟูกิจการ ของลูกหนี้จึงมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๕๒๒/๖๒๔๐ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (ร้อยเอก สุชาติ เชาว์วิศิษฐ) ขอหนังสือยินยอมให้กระทรวงการคลัง เข้าเป็นผู้บริหารแผนคนใหม่ของทีพีไอ ต่อมา ร้อยเอก สุชาติ ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ กค ๐๑๐๐/๙๗๕ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๖ ยินยอมให้กระทรวงการคลัง เข้าเป็นผู้บริหารแผนของทีพีไอ พร้อมเสนอรายชื่อคณะผู้บริหารแผน ได้แก่ นายพละ สุขเวช พลเอก มงคล อัมพรพิสิฏฐ์ และ นายปกรณ์ มาลากุล ณ อยุธยา กับมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ กค ๐๑๐๐/๙๙๒ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ แจ้งรายชื่อเพิ่มเติมผู้บริหารแผน ได้แก่ นายทง พิทยะ และ นายอารีย์ วงศ์อารยะ วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ดำเนินการประชุมเจ้าหนี้เพื่อเลือกผู้บริหารแผนคนใหม่ ที่ประชุมเจ้าหนี้มีมติเลือกกระทรวงการคลัง วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ศาลล้มละลายกลาง มีคำสั่งในคดีหมายเลขดำที่ พ. ๒/๒๕๕๓ คดีหมายเลขแดงที่ พ. ๘/๒๕๕๓ ให้ตั้งกระทรวงการคลัง เป็นผู้บริหารแผนคนใหม่ของทีพีไอ ตามมติของที่ประชุมเจ้าหนี้ วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๖ คณะผู้บริหารแผนตกลงว่าจ้างบริษัท ซินเนอจี โซลูชั่น จำกัด ดำเนินการบริหารจัดการกิจการทรัพย์สิน ของทีพีไอ ต่อมา ร้อยเอก สุชาติ มีหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๑๐๐/๑๕๙๔๙ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๖ เสนอเรื่องให้กระทรวงการคลังยินยอมเข้าเป็นผู้บริหารแผนคนใหม่ของทีพีไอ ต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ และวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีนำเสนอต่อที่ประชุม คณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ จำเลยในฐานะนายกรัฐมนตรีมิได้ทักท้วงกรณีให้กระทรวงการคลังเข้าเป็น ผู้บริหารแผนคนใหม่ของทีพีไอ วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๘ นายบุญเลิศ ไพรินทร์ ผู้ถือหุ้นรายย่อย ของทีพีไอร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนเพื่อให้ดำเนินคดีแก่กระทรวงการคลังและคณะผู้บริหารแผนของทีพีไอ

ฐานเป็นเจ้าของพนักงานผู้มีหน้าที่จัดการหรือรักษาทรัพย์สินของผู้อื่นเบียดบังเอาทรัพย์สินไปโดยมิชอบสำหรับตนเอง หรือผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สินนั้นไป เป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดหรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต และในฐานะเป็นผู้ได้รับมอบหมายให้จัดการทรัพย์สินร่วมกันกระทำผิดหน้าที่ของตนด้วยประการใด ๆ โดยทุจริต จนเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์ในลักษณะที่เป็นทรัพย์สินของทีพีไอ วันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๘ นายบุญเลิศ ไพรินทร์ นายสนิท จันทรวงศ์ นายคำนวน เหมาะประสิทธิ์ ยื่นหนังสือต่อประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กล่าวหา ร้อยเอก สุชาติ กับพวกด้วยข้อกล่าวหาเช่นเดียวกัน วันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๐ นายประชัย เลี้ยวไพรัตน์ ยื่นหนังสือต่อประธานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ กล่าวหาจำเลย ร้อยเอก สุชาติ นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ และคณะผู้บริหารแผนทั้งห้าว่าปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติตั้งอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วลงมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลความผิด แต่ต่อมาวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติประชุมและมีมติว่าการกระทำของผู้ถูกกล่าวหาไม่มีมูลความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ มีมติให้ส่งสำนวนให้อัยการสูงสุดฟ้องคดี วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ อัยการสูงสุด มีหนังสือแจ้งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติให้สอบสวนเพิ่มเติม และตั้งคณะทำงานผู้แทนอัยการสูงสุดเป็นคณะทำงานร่วมกับคณะทำงานของฝ่ายคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ แต่คณะทำงานร่วมไม่อาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการฟ้องคดีได้ อัยการสูงสุดจึงส่งคืนสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงให้ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเพื่อยื่นฟ้องคดีเอง เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๗ ศาลฎีกามีคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๙๔๘/๒๕๕๗ ให้กระทรวงการคลัง ในฐานะผู้บริหารแผนคืนเงินส่วนที่เป็นค่าจ้างของบริษัท ซินเนอจี โซลูชั่น จำกัด จำนวน ๒๒๔,๓๗๔,๑๙๓ บาท แก่ทีพีไอ พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันมีคำพิพากษาจนกว่าจะชำระเสร็จ

มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์โจทก์ว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดตามฟ้องหรือไม่ โจทก์อุทธรณ์ว่า ไม่มีบทบัญญัติแห่งกฎหมายใดที่ให้อำนาจกระทรวงการคลังเข้าไปเป็นผู้บริหารแผนของทีพีไอซึ่งเป็นบริษัทเอกชน แม้ว่ากระทรวงการคลังซึ่งเป็นองค์กรฝ่ายบริหารจะมีหน้าที่หลักในการดำเนินนโยบายด้านเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมถึงการพยุงสถานะเศรษฐกิจของประเทศ มิให้เกิดความเสียหายหรือทรุดโทรมมากยิ่งขึ้นก็ตาม แต่แนวปฏิบัติในการใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐ

เข้าไปแทรกแซงกิจการหรือดำเนินงานของเอกชนนั้น จะต้องมิวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์สาธารณะ คือตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนทุกคนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน มิใช่เพื่อประโยชน์ของบุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด เห็นว่า พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๑๐ บัญญัติว่า “กระทรวงการคลังมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการเงินการคลังของแผ่นดิน การประเมินราคาทรัพย์สิน การบริหารงานพัสดุภาครัฐ กิจการเกี่ยวกับที่ราชพัสดุ ทรัพย์สินของแผ่นดิน ภาษีอากร การรัษฎากร กิจการหารายได้ที่รัฐมีอำนาจดำเนินการได้แต่ผู้เดียวตามกฎหมาย และไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการอื่น การบริหารหนี้สาธารณะ การบริหารและพัฒนารัฐวิสาหกิจ และหลักทรัพย์ของรัฐ และมีอำนาจหน้าที่ในราชการอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงการคลังหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวงการคลัง” จากบทบัญญัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า แม้กฎหมายจะไม่ได้บัญญัติให้กระทรวงการคลังมีอำนาจในการเข้าไปบริหารกิจการหรือทรัพย์สินของเอกชน เช่น การเข้าไปเป็นผู้บริหารแผนฟื้นฟูกิจการของบริษัทเอกชนไว้โดยชัดแจ้ง แต่กระทรวงการคลัง เป็นองค์กรฝ่ายบริหารมีหน้าที่หลักในการดำเนินนโยบายด้านเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ รวมถึงการพยุงสถานะเศรษฐกิจของประเทศมิให้เกิดความเสียหายมากยิ่งขึ้นจนยากแก่การแก้ไข แม้ตามแนวปฏิบัติในการใช้อำนาจโดยองค์กรของรัฐเข้าไปแทรกแซงกิจการหรือดำเนินงานของเอกชนจะต้องมิวัตถุประสงค์เพื่อสาธารณประโยชน์ คือ ตอบสนองความต้องการของประชาชนทุกคนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน มิใช่เพื่อประโยชน์ของบุคคลหนึ่งบุคคลใดหรือกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดโดยเฉพาะ และการเข้าไปเป็นผู้บริหารแผนของทีพีโอมีลักษณะเป็นการทำเพื่อประโยชน์ของทีพีโอเท่านั้น แต่ได้ความว่าทีพีโอประกอบธุรกิจอุตสาหกรรมปิโตรเคมีขนาดใหญ่ของประเทศ มีโรงกลั่นน้ำมัน โรงงานผลิตปิโตรเคมี เม็ดพลาสติก โรงไฟฟ้า และท่าเรือน้ำลึก ซึ่งเป็นสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน อันเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนพัฒนาความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและเกี่ยวเนื่องกับความมั่นคงของประเทศ หากทีพีโอไม่สามารถฟื้นฟูได้และตกเป็นผู้ล้มละลาย กิจการเหล่านี้อาจหยุดชะงัก ประเทศชาติและประชาชนย่อมได้รับผลกระทบอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ไม่ทางตรงก็ทางอ้อม ฉะนั้น การที่กระทรวงการคลังเข้าไปแก้ไขปัญหาเพื่อให้วิกฤติการณ์ครั้งนี้ผ่านพ้นไปได้ ย่อมถือได้ว่าเป็นการทำไปเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างหนึ่ง เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้บริหารแผนของทีพีโอคนเดิมไม่อาจบริหารแผนฟื้นฟูกิจการให้ประสบผลสำเร็จได้จึงต้องหาผู้บริหารแผนคนใหม่ ในขณะที่กระทรวงการคลังเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีภารกิจในการกำกับดูแลนโยบายการเงินการคลังของแผ่นดินและดูแลแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศเมื่อเกิดวิกฤติเศรษฐกิจของประเทศซึ่งอาจส่งผลกระทบ

อย่างรุนแรงไปสู่เศรษฐกิจด้านต่าง ๆ ของประเทศอย่างต่อเนื่องจนยากที่จะฟื้นตัวในเวลาอันสั้น สอดคล้องกับคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีเอกสารหมายเลข ๔๖ ข้อ ๒.๑ นโยบายด้านการคลังที่ต้องการหยุด การทรุดตัวทางเศรษฐกิจ เมื่อพฤติการณ์มีความจำเป็นอย่างยิ่งและเร่งด่วนและกระทรวงการคลัง มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าวด้วย เมื่อได้รับการร้องขอให้ช่วยเหลือกระทรวงการคลัง จึงเข้าไปเป็นผู้บริหารแผนของทีพีโอได้ อุทธรณ์ของโจทก์ข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ที่โจทก์อุทธรณ์ว่า แม้เจ้าหนี้และทีพีโอจะเห็นชอบและยินยอมให้กระทรวงการคลังเข้าเป็นผู้บริหารแผนของทีพีโอ แต่ก็เกิดจากการที่ศาลล้มละลายกลางพิเคราะห์แล้วเห็นว่าเป็นการสมควร ที่จะขอให้กระทรวงการคลังเข้ามาเป็นผู้บริหารแผนคนใหม่ และการเห็นชอบยินยอมของเจ้าหนี้และทีพีโอเช่นนั้น ไม่เป็นเหตุผลหรือเงื่อนไขให้กระทรวงการคลังเข้ามาเป็นผู้บริหารแผนของทีพีโอได้ เนื่องจากกระทรวงการคลัง ไม่มีอำนาจเป็นผู้บริหารแผนของทีพีโอซึ่งเป็นบริษัทเอกชนและเป็นการกระทำเพื่อเอื้อประโยชน์แก่ทีพีโอ เพียงรายเดียว โดยจำเลยเป็นผู้สั่งการให้กระทรวงการคลังเข้ามาเป็นผู้บริหารแผนของทีพีโอ นั้น เห็นว่า การที่ศาลล้มละลายกลางพิเคราะห์แล้วเห็นควรให้กระทรวงการคลังเป็นผู้บริหารแผนของทีพีโอ เป็นเพียงการเสนอแนวทางในการแก้ปัญหาความขัดแย้งในการสรรหาผู้บริหารแผนคนใหม่ ซึ่งศาลล้มละลายกลาง ทำการไต่ถามแล้วหาข้อยุติไม่ได้ ประกอบกับกรณีมีความจำเป็นต้องได้ผู้ที่มีศักยภาพสูงมาทำหน้าที่ บริหารแผนฟื้นฟูกิจการของทีพีโอ ศาลล้มละลายกลางจึงให้มีหนังสือสอบถามกระทรวงการคลัง ก่อนว่าจะยินยอมเป็นผู้บริหารแผนของทีพีโอหรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับที่ประชุมเจ้าหนี้ ใช้ในการเลือกผู้บริหารแผนคนใหม่ต่อไป ซึ่งในการประชุมเจ้าหนี้ ที่ประชุมจะเลือกใครยอมแล้วแต่ที่ประชุม จะมีมติ มิได้ผูกมัดว่าจะต้องเลือกกระทรวงการคลัง ปรากฏว่าที่ประชุมเจ้าหนี้มีมติเลือกกระทรวงการคลัง เป็นผู้บริหารแผน ศาลจึงมีคำสั่งตั้งให้ตามนั้น โดยผู้ที่เสนอให้กระทรวงการคลังเป็นผู้บริหารแผน ได้แก่ ทีพีโอซึ่งเป็นลูกหนี้กับบริษัท ทีพีโอ อินเทอร์เน็ต พอร์ทัล จำกัด และบริษัท ทีพีโอ โพลีน จำกัด ซึ่งเป็นเจ้าหนี้ มิใช่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งไปโดยพลการ และไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าจำเลย เข้ามาสั่งการในเรื่องนี้แต่อย่างใด เมื่อที่ประชุมเจ้าหนี้มีมติเห็นชอบให้กระทรวงการคลังเป็นผู้บริหารแผนของทีพีโอ โดยทั้งเจ้าหนี้และทีพีโอต่างยินยอมพร้อมใจให้กระทรวงการคลังเป็นผู้บริหารแผน ครบถ้วนตามเงื่อนไข ของพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๕๔๓ มาตรา ๙๐/๖๘ วรรคสี่ ประกอบมาตรา ๙๐/๕๒ และมาตรา ๙๐/๑๗ วรรคสองและวรรคหก ศาลล้มละลายกลางจึงมีคำสั่งให้กระทรวงการคลังเข้าเป็นผู้บริหารแผน จึงถือได้ว่าการแต่งตั้งผู้บริหารแผนครั้งนี้ถูกต้องครบถ้วนแล้ว ทั้งการที่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งเช่นนั้น

หากคู่ความเห็นว่าเป็นไปโดยไม่ชอบก็ยังมีทางแก้ไขได้ด้วยการอุทธรณ์คำสั่ง แต่ก็ไม่ปรากฏว่ามีฝ่ายใดอุทธรณ์คำสั่งเช่นนั้น คำสั่งศาลล้มละลายกลางจึงถึงที่สุด กระทรวงการคลังจึงเข้าเป็นผู้บริหารแผนของทีพีไอได้โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย อุทธรณ์ข้อนี้ของโจทก์จึงฟังไม่ขึ้น

ที่โจทก์อุทธรณ์ว่า จำเลยมีความประสงค์ที่จะครอบครองกิจการของทีพีไอ โดยจำเลยเป็นผู้ริเริ่มผลักดันให้กระทรวงการคลังเข้ามาเป็นผู้บริหารแผนของทีพีไอ และเป็นตัวการร่วมในการเห็นชอบและยินยอมให้กระทรวงการคลังเข้าไปเป็นผู้บริหารแผน อาศัยกลไกของรัฐเพื่อให้กิจกรรมของทีพีไอซึ่งเป็นบริษัทเอกชนดำเนินการต่อไป โดยรู้อยู่แล้วว่าการดำเนินการดังกล่าวไม่มีกฎหมายให้อำนาจกระทรวงการคลังที่จะกระทำได้ เห็นว่า ตามคำเบิกความของ นายประชัย ที่อ้างว่า ร้อยเอก สุชาติ เคยบอกกับ นายประชัย ว่า “my boss wants it” ซึ่งมีความหมายว่า นายอยากได้ และคำว่า นาย หมายถึงจำเลยนั้น ผู้ที่พูดข้อความดังกล่าวคือ ร้อยเอก สุชาติ ไม่ใช่จำเลย และที่อ้างทำนองว่า จำเลยมีความต้องการที่จะครอบครองกิจการของทีพีไอนั้น คำเบิกความของ นายประชัย ดังกล่าวก็เป็นเพียงพยานบอกเล่าซึ่งมีน้ำหนักน้อยต้องฟังพยานหลักฐานอื่นประกอบ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า จำเลยเพียงแต่เชิญตัวแทนธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เจ้าหนี้ และผู้บริหารของทีพีไอมาหารือที่บ้านพิษณุโลกเกี่ยวกับการฟื้นฟูกิจการของทีพีไอและการตั้งผู้บริหารแผนคนใหม่ โดยจำเลยเสนอแนวทางในการตั้งผู้บริหารแผนคนใหม่ แต่ที่ประชุมเจ้าหนี้ได้ลงมติเลือกบริษัท ผู้บริหารแผนไทย จำกัด เป็นผู้บริหารแผน โดยไม่ได้ทำตามข้อเสนอของจำเลยแต่อย่างใด และหลังจากนั้น จำเลยก็ไม่ได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับเหตุในคดีนี้อีก และศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งตั้งกระทรวงการคลังเป็นผู้บริหารแผนคนใหม่ของทีพีไอ ตามมติของที่ประชุมเจ้าหนี้โดยชอบดังที่ได้วินิจฉัยมาแล้ว ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ว่า จำเลยริเริ่มผลักดันและเป็นตัวการร่วมให้กระทรวงการคลังเข้ามาเป็นผู้บริหารแผนเพื่อครอบครองกิจการของทีพีไอตามที่โจทก์อุทธรณ์ อุทธรณ์ข้อนี้ของโจทก์ฟังไม่ขึ้น

ที่โจทก์อุทธรณ์ว่า จำเลยทราบและมีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการเพื่อสรรหาผู้บริหารแผนดังกล่าวมาแต่ต้น กระทรวงการคลังนำเรื่องให้กระทรวงการคลังเข้าเป็นผู้บริหารแผนของทีพีไอเสนอคณะรัฐมนตรีเป็นวาระเพื่อทราบ จำเลยในฐานะนายกรัฐมนตรีซึ่งมีอำนาจกำกับทั่วไปในการบริหารราชการแผ่นดิน ย่อมมีอำนาจทักท้วงเปลี่ยนแปลงเป็นวาระเพื่อพิจารณาหรือยับยั้งสั่งการให้ ร้อยเอก สุชาติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มีหนังสือขอยกเลิกการยินยอมเข้าเป็นผู้บริหารแผนของทีพีไอ ซึ่งอาจกระทำได้ แต่จำเลยหาได้ทำเช่นนั้นไม่ เห็นว่า การประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖

เป็นเวลาภายหลังจากศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งแต่งตั้งกระทรวงการคลังเป็นผู้บริหารแผนของทีพีไอ ซึ่งเป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมายแล้ว จำเลยจึงเพียงแต่รับทราบเรื่องที่ ร้อยเอก สุชาติ ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหนังสือยินยอมให้กระทรวงการคลังเข้าเป็นผู้บริหารแผนของทีพีไอ ตามที่ศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งมาเท่านั้น เช่นเดียวกันกับรัฐมนตรีคนอื่น ๆ ในที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ในวันดังกล่าว หลังจากนั้น ก็ไม่ปรากฏว่าจำเลยได้เข้าไปเกี่ยวข้องกับเหตุในคดีนี้อีก การที่จำเลย ในฐานะนายกรัฐมนตรีไม่ทักท้วงเปลี่ยนจากวาระเพื่อทราบเป็นวาระเพื่อพิจารณาและไม่ยับยั้งสั่งการ จึงเป็นการกระทำที่เป็นไปตามลำดับขั้นตอนและชอบด้วยกฎหมายแล้ว อุทธรณ์ของโจทก์ฟังไม่ขึ้น

ที่โจทก์อุทธรณ์ว่า การที่จำเลยเสนอชื่อ พลเอก มงคล อัมพรพิสิฏฐ์ เป็นประธาน คณะผู้บริหารแผน และ นายทง พิทยะ เป็นหนึ่งในคณะผู้บริหารแผน เป็นการเอื้อประโยชน์แก่พวกพ้อง และไม่ปรากฏว่าคณะผู้บริหารแผนที่จำเลยเป็นผู้เสนอเป็นบุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือเคยมีประสบการณ์ ในการบริหารแผนฟื้นฟูกิจการในคดีล้มละลายมาก่อน อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่กระทรวงการคลัง การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ นั้น เห็นว่า แม้ข้อเท็จจริง ปรากฏว่าจำเลยเป็นผู้เสนอชื่อ พลเอก มงคล อัมพรพิสิฏฐ์ เป็นประธานคณะกรรมการผู้บริหารแผน และเสนอชื่อ นายทง พิทยะ เป็นคณะผู้บริหารแผนด้วยก็ตาม แต่การเสนอชื่อบุคคลทั้งสอง เป็นเพียงการเสนอความเห็นเบื้องต้นในฐานะนายกรัฐมนตรีแก่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ในเรื่องที่น่ามาปรึกษาเท่านั้น ส่วนจะได้รับการแต่งตั้งหรือไม่ต้องเป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมาย อีกชั้นหนึ่งก่อน เมื่อศาลล้มละลายกลางมีคำสั่งแต่งตั้งบุคคลทั้งสองเป็นประธานคณะกรรมการผู้บริหารแผน และคณะผู้บริหารแผนของทีพีไอตามลำดับแล้ว ก็ไม่ปรากฏว่าจำเลยเข้าไปเกี่ยวข้องกับการบริหาร แผนฟื้นฟูกิจการของทีพีไอ หรือการบริหารกิจการ หรือเข้าไปรับโอนถือครองหุ้นของทีพีไออย่างใด จึงรับฟังไม่ได้ว่าการเสนอชื่อ พลเอก มงคล เป็นประธานคณะผู้บริหารแผน และ นายทง เป็นหนึ่งในคณะผู้บริหารแผน เป็นการเอื้อประโยชน์แก่พวกพ้องดังที่โจทก์อุทธรณ์ ส่วนที่กระทรวงการคลัง ต้องคืนเงินส่วนที่เป็นค่าจ้างของบริษัท ชินเนอจี โซลูชั่น จำกัด ในการบริหารจัดการกิจการทรัพย์สิน ของทีพีไอ ให้แก่ทีพีไอตามคำพิพากษาของศาลฎีกาที่ ๔๙๔๘/๒๕๕๗ นั้น ก็เป็นผลจากการกระทำ ของคณะผู้บริหารแผนในการดำเนินการบริหารแผนฟื้นฟูกิจการซึ่งเกิดขึ้นภายหลังจากที่ศาลล้มละลายกลาง มีคำสั่งแต่งตั้งให้กระทรวงการคลังเป็นผู้บริหารแผนแล้ว การที่กระทรวงการคลังในฐานะผู้บริหารแผน ของทีพีไอ ต้องคืนเงินส่วนที่เป็นค่าจ้างของบริษัท ชินเนอจี โซลูชั่น จำกัด หรือการที่กระทรวงการคลัง

ขายหุ้นเพิ่มทุนของทีพีโอให้แก่บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน) ธนาคารอมสิน กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) และกองทุนวายุภักษ์ ๑ ในราคาหุ้นละ ๓.๓๐ บาท หากทีพีโอหรือกระทรวงการคลังได้รับความเสียหายอย่างไร ทีพีโอหรือกระทรวงการคลังก็อาจไปว่ากล่าวแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องต่อไปเมื่อไม่ปรากฏในทางใดส่วนว่า จำเลยได้เข้าไปเกี่ยวข้องหรือรู้เห็นหรือมีพฤติการณ์ที่บ่งชี้ได้ว่าจำเลยมีเจตนาพิเศษประสงค์ต่อผลเพื่อเอื้อประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น การกระทำของจำเลยจึงไม่เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ตามฟ้อง ที่ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองพิพากษายกฟ้องมานั้นชอบแล้ว อุทธรณ์ของโจทก์ทุกข้อฟังไม่ขึ้นพิพากษายืน.

นายธีระพงศ์ จิระภาค

นายประทีป ดุลพิณีจรรรมา

นายนพพร โพธิ์รังสิยากร

นายอนันต์ วงษ์ประภารัตน์

นายโสฬส สุวรรณเนตร์

นายวุฒิชัย หรุจิตตวิวัฒน์

นายจินดา ปันทะโชติ

นายธงชัย เสนามนตรี

นายสมชาติ ธัญญาวินิชกุล